

Arrest

nr. 88 236 van 26 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat E. THYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 10 april 1967 geboren in X, Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine en u woonde samen met uw tweede vrouw, dochter en uw twee zussen in de wijk X, X. U heeft een tijdje in de autohandel gewerkt. Na de val van het regime van Saddam Hoessein werd uw broer X opgesloten in de Abu Graib gevangenis. Zijn schoonvader was destijds namelijk lid van de regionale commandoraad. Na zijn vrijlating is hij samen met zijn vrouw naar Jordanië verhuisd, waar hij momenteel nog woont. In 2005 stierf uw broer X in een auto-ongeluk. U ging samen met uw oudste broer X ter plaatse. Toen deze het nieuws vernam, viel hij

dood neer, mede ten gevolge van zijn hartziekte. Ook uw broer Amer is in 2007 aan deze hartziekte overleden, waar ook u aan leed.

Op 5 januari 2012 vertelde een vriend u dat er twee mannen hem gevraagd hadden of u sjiïet of soenniet was. Twee dagen later, rond acht uur 's avonds, kwam er een man sigaretten kopen. Toen u deze wou pakken, werd er een pistool in uw rug gedrukt en werd u naar een auto geleid. Uw dochter was getuige van de ontvoering. U werd achterin de auto gezet en naar de wijk El Thawra gevoerd. U werd naar een huis achter de wijk El Thawra, namelijk in de wijk El Sedde, gebracht. Uw vrouw, dochter en zussen zijn diezelfde dag naar uw nicht in de wijk El Saleh gegaan. De ontvoerders, vermoedelijk leden van Jeish el Mehdi, belden uw vrouw op en zeiden haar dat ze u gevangen hielden. De volgende dag werd er over losgeld onderhandeld. De initiële eis was 60.000 dollar, maar dit werd na onderhandeling gehalveerd tot 30.000 dollar. Tijdens uw gevangenschap werd u vernederd en uitgescholden voor hond en homo. Op 10 januari 2012 werd u 's avonds terug in de auto gezet en gevoerd naar de wijk Bagdad El Jadidah. Er werd u gezegd dat u er deze keer met losgeld vanaf kwam, omdat men sympathie voor u had. U werd echter wel aangemaand om Irak binnen de maand te verlaten. U heeft toen een taxi genomen naar uw nicht in de wijk Saleh. Uw vrouw, dochter en zussen waren daar ook.

U bent vervolgens naar Erbil vertrokken en heeft daar op 13 januari 2012 met een vals Servisch paspoort een vliegtuig naar Turkije genomen. U bent drie dagen in Turkije gebleven en bent dan met de vrachtwagen doorgereisd naar België. U heeft op 24 januari 2012 asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: een verzendingsnota van TNT, een bewijs van goed gedrag en zeden, een internationaal rijbewijs, een uittreksel van het burgerlijk register, een document waarmee u een nieuwe identiteitskaart voor uw dochter moest aanvragen, een nationaal rijbewijs, een echografie van uw hart in verband met uw hartaandoening. U legt tevens ook een kopie neer van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs en van de huwelijksakte met uw tweede vrouw.

B. Motivering

Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen in Bagdad dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

Volgens uw verklaringen werd u op 7 januari 2012 ontvoerd en drie dagen later weer vrijgelaten (CGVS p.14, p.17) en dit na het betalen van losgeld (CGVS p.18). Gevraagd naar de reden van uw ontvoering gaf u aan dat u tot de dag van vandaag niet weet waarom u ontvoerd werd (CGVS p.17). U verklaarde dat u geen uitzondering bent, dat er nog velen zijn zoals u. U zou geluk gehad hebben dat er geld betaald werd en u vrijgelaten werd (CGVS p.18). U zou de laatste van de familie zijn die overgebleven was en het enige slachtoffer van de groepering. Dhafer zat namelijk in Jordanië (CGVS p.17). Ook dit zou volgens u aan de grondslag van de ontvoering liggen. Men zou wraak willen nemen op u omdat u de laatste overgeblevene was van de familie (CGVS p.20). Dit is weinig geloofwaardig: u haalt immers tegelijkertijd aan dat men u uit sympathie en tegen een som geld vrij heeft gelaten (CGVS p.18, p.19). Geconfronteerd met de vaststelling dat men wraak had kunnen nemen en u liquideren gaf u aan dat uw ontvoerders sympathie voor u hadden, vermoedelijk omdat u als enige verantwoordelijk was voor uw vrouw, zussen en dochter (CGVS p.20). Het is zeer onwaarschijnlijk dat men iemand op wie men wraak wil nemen, vrijlaat uit medelijden voor zijn familie.

Bovendien bevatten uw verklaringen omtrent uw ontvoering zelf een aantal verbazingwekkende elementen. Zo zou u op de achterbank van de auto gezet zijn en meegevoerd zijn naar een huis in El Sedde (CGVS p.15). Gevraagd of u geblinddoekt werd, antwoordde u negatief (CGVS p.16). Geconfronteerd met uw verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken, waarin u aangaf dat u wél geblinddoekt werd, paste u uw verklaring aan en beweerde u dat u van plein 55 in de wijk El Thawra geblinddoekt werd (CGVS p.16). Dat u plots uw verklaringen wijzigt is opmerkelijk. De blinddoek zou pas in het huis in de wijk El Sedde afgenomen zijn (CGVS p.16). Gevraagd hoe u dan wist dat u zich in de wijk El Sedde bevond, repliceerde u dat het een bekende plaats was en men eens aan plein 55 is doorgaans die richting uit gaat (CGVS p.16). Het feit dat u uw verklaringen aanpast doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Ook wat betreft uw vrijlating vallen er tegenstrijdigheden op te merken met uw verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u op Dienst Vreemdelingenzaken dat er bij uw vrijlating gezegd werd dat u de wijk El Zeyuna moest verlaten en dat u de volgende keer niet met geld gered zou worden (zie vragenlijst 5.3). Tijdens het interview op het Commissariaat-generaal zou u echter gezegd zijn dat u geen maand langer in Irak mocht blijven (CGVS p.18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen stelt u dat het verkeerd vertaald werd: u zou anders wel gewoon in een andere wijk gaan wonen zijn (CGVS p.18). Dat u de ene keer stelde dat men u sommeerde de wijk te verlaten terwijl u later zegt dat u het land moest verlaten, is een opmerkelijke

vaststelling. Deze tegenstrijdige verklaringen werpen twijfels op over de geloofwaardigheid van uw ontvoering.

Verder maakte u niet aannemelijk dat u heden zou worden geïdoleerd vanwege het profiel van uw familie. U verklaarde hieromtrent dat uw broer vroeger officier was en de schoonvader van Dhafer lid was van de regionale commandoraad (CGVS p.20). U bent de enige die nog leeft en men zou op u willen wraak nemen (CGVS p.20). Er moet evenwel opgemerkt worden dat uw broer Kays officier was bij het leger in de kazerne van Messeyeb bij de afdeling voertuigen (CGVS p.4). Wegens medische problemen was hij al sinds de jaren zeventig op pensioen (CGVS p.10). Dit wil zeggen dat hij al enkele decennia lang op non-actief stond. Hij stierf een natuurlijke dood in 2005 (CGVS p.4). Uw twee andere broers Amer en Dhafer waren burgerlijke ingenieurs (CGVS p.5) en Firas was een geoloog (CGVS p.4). Naast Kays zijn ook Firas (in 2005) en Amer (in 2007) gestorven (CGVS p.4). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u vanwege van de al bij al vrij beperkte activiteiten van uw broer Kays anno 2012 en zes jaar na zijn dood plots zou geïdoleerd worden. Wat betreft de schoonvader van uw broer kan er aangestipt worden dat Dafer zelf in de gevangenis van Abu Graib opgesloten zat en vrijgelaten werd. Zijn vrijlating vond plaats voor de dood van uw twee broers, in de zomer van 2005 (CGVS p.9). Men mag ervan uitgaan dat, indien men effectief wraak wou nemen vanwege van de rol van de schoonvader van Dhafer ten tijde van Saddam Hoessein, men dit al eerder ten aanzien van Dhafer zou hebben gedaan. Bovendien was u al sinds 2007 de enige mannelijke overgeblevenen van de familie. Het is gegeven deze vaststellingen dan ook onwaarschijnlijk dat u anno 2012 vanwege van bovenstaande redenen geïdoleerd werd. U gaf in dit verband overigens aan dat jullie belagers alles wisten over jullie, ze zouden volledige info hebben over alles (CGVS p.14). Dat u plots in 2012 problemen zou kennen is gezien bovengenoemde bevindingen dan ook weinig aannemelijk, temeer u zich in de negen jaar sinds de val van het Saddamregime steeds in het openbare leven heeft begeven: tot 2006 was u autohandelaar en vanaf 2006 hield u een supermarkt open.

U schetste bovendien dat u voor 2012 nooit problemen gehad heeft in Irak (CGVS p.9). Dit mag verbazen gezien u verklaarde dat twee jaar na de val van het regime van Saddam Hoessein de officieren, de piloten en iedereen die deelgenomen had aan de oorlog tegen Iran geïdoleerd werd (CGVS p.8). Als de werkzaamheden van uw familieleden daadwerkelijk de reden waren waarom u geïdoleerd werd, mag er aangenomen worden dat u hier al eerder problemen door ondervonden zou hebben. Dat u nu plots zou worden geïdoleerd maakt u dan ook niet aannemelijk.

Voorts haalde u aan dat men u vooralsnog viseert vanwege het feit dat Zeyuna voorheen nog niet volledig in handen was van vijandige groeperingen als Jeish el Mehdi (CGVS p.8, p.20, p.15). De wijk zou van een pro-Saddam wijk naar een wijk bevolkt door sjiieten uit Thawra geëvolueerd zijn (CGVS p.9 – p.10). Deze overgang situeerde u ongeveer drie à vier jaar geleden (CGVS p.10). Dat u aan deze territoriale expansie van Jeish el Mehdi ten tijde van het sektarische geweld ontsnapt bent, is eveneens opmerkelijk in het licht van uw bewering dat u blijkbaar in 2012 plots wél geïdoleerd werd.

Dit alles roept twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake de voorgehouden ontvoering.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève. De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Een bewijs van goed gedrag en zeden, een internationaal rijbewijs, een uittreksel van het burgerlijk register, een document waarmee u een nieuwe identiteitskaart voor uw dochter moest aanvragen, een nationaal rijbewijs, een kopie neer van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs en van de huwelijksakte met uw tweede vrouw zijn allemaal documenten die betrekking hebben op uw afkomst als Irakees en uw burgerlijke stand, welke in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Baghdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Baghdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Baghdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geïdoleerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang,

rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel wordt de schending aangevoerd van de motiveringsverplichting "zoals vervat in artikel 52 en 48/3 juncto 62" van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de opgeworpen tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn bewering of hij al dan niet geblinddoekt was. Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn interview op de DVZ enkel een korte verklaring heeft kunnen geven over de feiten. Verzoeker haalt aan dat er geen sprake was van enige tegenstrijdigheid doch wel van onduidelijke of algemene vraagstelling door het CGVS. Verzoeker wijst naar zijn aanvankelijke verklaringen zoals afgelegd op het CGVS en stelt dat hij ervan uitging dat men bedoelde dat hij tijdens de autorit geblinddoekt was, hetgeen niet het geval was. Verzoeker wijst erop dat hij nadien zijn verklaringen heeft verduidelijkt en dat er dus geen sprake is van een tegenstrijdigheid, doch van een vraagstelling die niet gedetailleerd gebeurde.

Ook inzake het verlaten van de wijk of het land heeft verzoeker zijn verklaringen verduidelijkt en is er geen sprake van enige tegenstrijdigheid. Hij benadrukt dat er een foute vertaling is gebeurd.

Verzoeker is niet akkoord met het onderdeel van de bestreden beslissing dat stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zou ontvoerd zijn en zou gevisieerd worden wegens familiale banden; het

betreft volgens hem niet de enige mogelijke uitleg voor de ontvoering maar hij heeft aangegeven dat hij niet exact begrijpt wat de reden was van de ontvoering.

2.2. Verweerder ziet terecht niet in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen zijn geschonden, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verweerder repliceert terecht dat verzoeker duidelijk verklaarde dat hij op de achterbank van de auto gezet is en meegevoerd werd naar een huis in El Sedde (CGVS p.15) en dat hij duidelijk te kennen gaf niet te zijn geblinddoekt (CGVS p.16), in tegenstelling tot hetgeen hij blijkens de 'vragenlijst' beweerde. Geconfronteerd met de verklaringen waar hij aangaf dat hij wél geblinddoekt werd, paste verzoeker op het CGVS plots zijn verklaring aan en beweerde hij dan weer dat hij van plein 55 in de wijk El Thawra geblinddoekt werd (CGVS p.16). Het feit dat verzoeker plots zijn verklaringen wijzigt is opmerkelijk. De blinddoek zou pas in het huis in de wijk El Sedde afgenomen zijn (CGVS p.16). De vaststelling dat verzoeker zijn verklaringen aanpast in functie van de vraagstelling doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Waar verzoeker aangaande de opgeworpen tegenstrijdigheid in zijn verklaringen omtrent het feit of hij de wijk El Zeyuna moest verlaten of eerder Irak moest verlaten, opmerkt dat het gaat om een foute vertaling, wordt vastgesteld dat verzoeker zich wederom beperkt tot het louter herhalen van zijn verklaringen zoals afgelegd op het CGVS wanneer hij geconfronteerd werd met zijn tegenstrijdige verklaringen. De tegenstrijdige verklaringen vinden hun weerslag in het administratieve dossier en worden correct weergegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker toont niet aan dat er communicatieproblemen zijn geweest met de tolk bij het invullen van de 'vragenlijst'. Bovendien heeft verzoeker de 'vragenlijst' ondertekend alsook zich uitdrukkelijk akkoord verklaard met de tolk. Niets wijst erop dat er zich vertalingsproblemen zouden hebben voorgedaan. Het is niet ernstig om na confrontatie met een tegenstrijdigheid op het CGVS louter hypothetisch te stellen dat zijn verklaringen verkeerd vertaald werden. Verzoeker toont niet concreet aan dat de verklaringen die hij heeft afgelegd foutief in de vragenlijst van het CGVS zijn opgenomen. De tegenstrijdigheid zoals correct weergegeven in de bestreden beslissing blijft onverminderd overeind.

Verzoekers bewering dat hij zelf niet exact begrijpt wat de reden van de ontvoering was en dat zijn verklaring omtrent zijn familiale banden etc. enkel aangeeft wat een mogelijke reden voor zijn ontvoering en visering zou kunnen zijn, kan niet overtuigen. Wanneer immers gevraagd werd aan verzoeker waarom hij geïsoleerd en ontvoerd werd, heeft hij expliciet gesteld dat de reden was omdat zijn broer vroeger officier was en een ander familielid lid was van de regionale commandoraad (CGVS, p. 20). Verzoeker benadrukte hierbij dat hij de enige was die nog leeft en dat men op hem wilde wraak nemen (CGVS, p. 20). Het is geenszins nuttig om na confrontatie met een negatieve beslissing de afgelegde verklaringen te ontkennen en te stellen dat hij niet op de hoogte is van de reden waarom hij geïsoleerd en ontvoerd zou worden.

Waar verzoeker niet ingaat op het onderdeel van de motivering aangaande de reden waarom hij door zijn ontvoerders vrij werd gelaten en aangaande het opmerkelijke feit dat hij volgens zijn eigen verklaringen wel aan de territoriale expansie in zijn wijk van Jesh el Mehdi drie of vier jaar geleden is ontsnapt doch nu plots wel zou geïsoleerd worden, dient te worden vastgesteld dat deze motieven onverminderd overeind blijven.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd; derhalve wordt ze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker betwist in voorliggend verzoekschrift het onderdeel van de motivering aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad, Centraal-Irak en stelt dat de situatie in de regio nog steeds problematisch is. Verzoeker meent dat de informatie van het CGVS tegenstrijdig is en wel degelijk aantoonde dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

3.2. Verweerder benadrukt terecht dat de commissaris-generaal inderdaad allerm minst betwist dat er op heden nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten in verzoekers regio van herkomst, Bagdad. Er dienen echter diverse objectieve elementen in in ogenschouw genomen te worden om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet te evalueren.

Uit de informatie van verweerder (landeninformatie in administratief dossier; updates gevoegd aan verweernota; de "subject related briefing" van 16 juli 2012 die ter zitting werd neergelegd) blijkt dat de aanwezige incidenten hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De diverse objectieve elementen (zijnde het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, ...) in aanmerking genomen, is er op heden in verzoekers regio van herkomst, zijnde Bagdad, geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS